

V L A A M S   P A R L E M E N T

Zitting 1999-2000

12 mei 2000

ONTWERP VAN DECREET

houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie, enerzijds, en de regering van de republiek Oezbekistan, anderzijds, inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend te Tashkent op 17 april 1998

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. ALGEMENE TOELICHTING

1. Betekenis van de overeenkomst

Doel van de overeenkomst

In het algemeen staat de Vlaamse regering positief ten opzichte van het sluiten van internationale investeringsakkoorden, die van belang zijn voor Vlaamse investeerders in het buitenland. Alhoewel buitenlandse investeringen reeds worden beschermd door nationale wetgevingen, biedt een bilateraal verdrag bijkomende waarborgen wegens de voorrang van het internationaal recht op het interne recht van een staat.

De doelstelling van een dergelijke overeenkomst is, naast het aanmoedigen van investeringen, het bieden van een garantie voor een maximale bescherming aan de investeerder, zoals de waarborgen voor een billijke en rechtvaardige behandeling van de investering, de clausule van de meest begunstigde natie om discriminatie te voorkomen, een vergoedingsplicht bij onteigenende maatregelen en de vrije overmaking van inkomsten. Bovendien creëert zulke overeenkomst een eigen juridisch kader waarin investeringsgeschillen kunnen geregeld worden en waarbij de investeerder een beroep kan doen op internationale arbitrage.

De overeenkomst vormt een gemengd verdrag

Dergelijke internationale overeenkomsten ten gunste van investeringen in het buitenland zijn verdragen in de zin van het volkenrecht of internationaal publiek recht. Het zijn juridisch bindende en afdwingbare akten onderschreven door volkenrechtelijke rechtspersonen, in casu drie onafhankelijke en soevereine staten en drie deelstaten met een grondwettelijk toegekende bevoegdheid om verdragen te sluiten. Die akten vormen de rechtsgrond voor rechten en verplichtingen uit hoofde van die zes overheden en zelfs rechtstreeks uit hoofde van investeerders op elkaars grondgebied. Overeenkomstig artikel 167 van de Grondwet, worden alle verdragen gesloten door de daartoe bevoegde regeringen en aan hun parlementen ter instemming voorgelegd, vooraleer ze uitwerking kunnen hebben.

Het zgn. “gemengde” karakter van de BLEU-overeenkomsten inzake investeringen werd in april 1995 unaniem aanvaard door de leden van de in-

terministeriële Conferentie voor buitenlands beleid. Zowel de Gewesten als de federale overheid worden namelijk in principe bevoegd geacht. Dergelijke overeenkomsten worden gemengde verdragen genoemd wegens de gezamenlijke bevoegdheidsuitoefening op het federale en het gefedereerde niveau.

De Gewesten zijn immers bevoegd voor het economisch beleid, alsook voor het afzet- en uitvoerbeleid, overeenkomstig artikel 6, § 1, VI, eerste lid, 1° en 3°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, tot hervorming der instellingen (BWHI), zoals gewijzigd. De federale overheid blijft bevoegd inzake de verzekering van invoer-, uitvoer- en investeringsrisico's (artikel 6, § 1, VI, eerste lid, 3°, BWHI), het handelsrecht, het vennootschapsrecht en de regelgeving voor de vestiging van bedrijven met uitzondering van die in de toeristische sector (artikel 6, § 1, VI, vijfde lid, 5° en 6°, BWHI).

Daarom bepaalt het eerste artikel van het bijgevoegde ontwerp van decreet dat het een gewest-aangelegenheid betreft. Het tweede en laatste artikel houdt in dat het Vlaams Parlement zijn goedkeuring verleent aan de voorliggende overeenkomst, zodat ze in werking kan treden na de instemming van al de betrokken parlementen en na de ratificatie door de federale overheid.

2. Schets van het partnerland

Institutionele en politieke gegevens

Na de augustuscoup in Moskou werd op 1 september 1991 de onafhankelijkheid uitgeroepen van de Republiek Oezbekistan. Nochtans had Oezbekistan in april 1991 een nieuw Unieverdrag voor de USSR ondertekend. Op 21 december 1991 trad de republiek toe tot het GOS en op 29 december 1991 werden rechtstreekse presidentsverkiezingen gehouden die door Islam Karimov – gewezen partijsecretaris van de Communistische Partij – met 86 % van de stemmen werden gewonnen. Onder de toenemende autoritaire leiding van Karimov werden oppositie en islamitische groepen fel aangepakt. Alle religieuze partijen werden verboden. Die repressieve aanpak kreeg veel internationale kritiek.

De grondwet van 1992 omschrijft Oezbekistan als een seculiere, democratische presidentiële republiek met een meerpartijstelsel en een president. Ook werd de vrijheid van mening en de naleving van de mensenrechten gewaarborgd. Het bewind

zweemt echter meer naar een dictatuur. In feite bestaat er alleen de regeringspartij – de Democratische Volkspartij van Oezbekistan – en is oppositie verboden. De nieuwe grondwet verbood de afzetting van de president en gaf hem het recht het parlement – de Oly Majlis of Opperste Assemblee – te ontbinden. De president stelt de eerste minister en de ministers aan.

In 1995 werd het ambt van president Karimov bij referendum bekrachtigd tot 2000.

Oezbekistan omvat de autonome republiek Karakalpakstan, 11 provincies, 162 districten en 18 steden.

Samenwerking met Vlaanderen

Op 31 december 1991 werd Oezbekistan door België erkend en sedert 10 maart 1992 onderhouden beide landen diplomatieke betrekkingen. De diplomatieke post bevindt zich in Moskou. In november 1996 werden akkoorden gesloten over dubbele belasting en luchtvaart. In 1996 was er ook een verkenningmissie van de Belgische Dienst voor Buitenlandse Handel (BDBH) met de gewesten.

Oezbekistan is geen prioritaire partner voor Vlaanderen maar wel voor de federale regering. Op 28 april 1998 werd het Partnerschaps- en samenwerkingsakkoord tussen de EU en Oezbekistan door de Vlaamse regering bekrachtigd en afgekondigd.

Samenwerking met andere landen en met internationale organisaties

Oezbekistan werd op 2 maart 1992 lid van de Verenigde Naties. Op 21 juni 1996 werd het Partnerschaps- en samenwerkingsakkoord tussen de EU en Oezbekistan in Firenze ondertekend. In afwach-

ting van de ratificatie werd op 17 juli 1996 een Interim-akkoord in gang gezet.

In juli 1994 trad Oezbekistan toe tot het Partnerschap voor de Vrede van de NAVO.

Oezbekistan trad eind december 1991 toe tot het Gemeenebest van Onafhankelijke Staten (GOS). In 1992 nam het deel aan een GOS-vredesmacht in Tadzjikistan waarmee het ook wou vermijden dat het daar heersend conflict zou overslaan naar Oezbekistan. In januari 1993 kondigden de staatshoofden van Kazachstan, Oezbekistan, Turkmenistan, Kirgizië en Tadzjikistan aan dat ze een “Unie van de Volken van Centraal-Azië” wilden oprichten, uit onvrede met de GOS. Samen met Kazachstan en Kirgizië verenigde Oezbekistan zich in 1997 in de Centraal-Aziatische Alliantie. In april 1999 stapte Oezbekistan uit het GOS.

Economische gegevens

Situatie

Oezbekistan is één van de armste GOS-landen : in 1991 leefde nagenoeg 80 % van de bevolking, voor het merendeel op het platteland, onder de armoedegrens. Anderzijds kent het land een zeer dynamische bevolkingsgroei en is ruim de helft van de ruim 22 miljoen inwoners jonger dan 20 jaar.

Hoewel de Oezbeekse statistieken niet erg betrouwbaar zijn, mag worden gesteld dat het economisch verval er minder erg is dan in de overige GOS-landen. Volgens het IMF beliep de inflatievoet in 1993 4.735 %. Het land slaagde er wel in die tot 11 % te beperken in 1998.

Op het economische vlak werden de volgende resultaten gehaald (EEMonitor) :

EBWO-cijfers (in %)	1992	1993	1994	1996	1997	1998
BNP	-11,0	-2,3	-4,2	-1,6	2,4	2,0
Industriële productie	-23,9	1,5	-3,4	-7,0	2,2	-
Werkloosheid	0,1	0,3	0,4	0,4	0,4	0,6
Begrotingstekort	-18,4	-10,4	-6,1	-7,3	-2,3	-3,8
Inflatie	1.210	4.735	891	80,0	16,0	11,0
BNP/hoofd (in \$)	1992 404	1994 725	1995 858	1996 840		
BNP afkomstig van :		1992	1997			
Landbouw		26,6	19,0			
Industrie		35,4	29,0			
Diensten		38,0	52,6			

Oezbekistan wil zijn natuurlijke rijkdommen en zijn toeristische mogelijkheden benutten en zelfvoorziening bereiken op het vlak van energie en voeding zodat het niet langer op Rusland en andere ex-USSR-landen aangewezen is. Zijn ingesloten ligging tussen de overige Centraal-Aziatische republieken met daar bovenop een gebrek aan infrastructuur maakt de zaken er niet gemakkelijker op. Voor de onontbeerlijke herstructureringen hoopt het land dan ook op internationale hulp en buitenlandse investeringen. De meest beloftevolle sectoren in dit opzicht zijn petroleum, gas, goud en agrovoeding. Ook op het gebied van infrastructuur en telecommunicatie is er werk aan de winkel. De bestaande industrieën moeten anderzijds diversifiëren en zich moderniseren.

Oezbekistan is geen gemakkelijke markt, de wetgeving is zeer onvolledig, een goede partner is moeilijk te vinden, betalingsmoeilijkheden zijn legio. Een interessante manier om de markt te benaderen zijn de projecten gefinancierd door internationale organisaties.

In de landbouw wordt het traditioneel systeem in beperkte mate geliberaliseerd, meer niet. De sovchozen, die ruim 80 % van de gronden centraliseren, werden "geprivatiseerd" maar hun werking is dezelfde gebleven. De producenten moeten nog steeds opgelegde productieprogramma's respecteren en aan de staat verkopen.

De landbouw nam in 1992 35,9 % van het BBP voor zijn rekening en is goed voor 30 % van de tewerkstelling. Hij wordt gedomineerd door de katoenteelt die 40 % van de landbouwgronden in beslag neemt. De landbouwproductie bestaat voor 70 % uit katoen. Oezbekistan is trouwens de derde

wereldproducent met ongeveer 4 miljoen ton jaarlijks (20 % van de wereldproductie). Slechts 10 à 12 % wordt in Oezbekistan verwerkt, de rest wordt uitgevoerd. Tot in 1992 nam Rusland 70 % van die export op (pasmunt voor energie). Sedertdien gaat de katoenuitvoer prioritair naar andere GOS-landen.

Voor zijn voeding is Oezbekistan nog steeds van het buitenland afhankelijk. Hoewel het land naar zelfvoorziening streeft, moet het momenteel nog twee derden van zijn graanverbruik invoeren. Ook een groot deel van vlees- en zuivelverbruik wordt ingevoerd. Groenten en fruit worden in voldoende hoeveelheden geproduceerd, maar zijn moeilijk aan de man te brengen. De overheid tracht buitenlandse hulp los te weken voor de ontplooiing van een verwerkingsnijverheid.

De energiesector is zeer belangrijk omdat hij de groei moet aantrekken en tegelijk het land moet bevrijden van zijn sterke afhankelijkheid van Rusland. De toestand verandert zeer snel. In 1994 importeerde Oezbekistan nog 3 miljoen ton petroleum uit Rusland maar in 1995 viel dit volume terug tot 70.000 ton. De lokale productie steeg volgens officiële bronnen van 2,8 miljoen ton in 1990 tot 4,1 miljoen ton in 1994. De zelfvoorziening in ruwe olie komt aldus stilaan in zicht maar toch zal ze niet mogelijk zijn zonder buitenlandse hulp. De Oezbeekse overheid heeft het licht op groen gezet voor de inbreng van buitenlands kapitaal in de petroleumnijverheid maar de informatie over de reserves is te ontoereikend om buitenlandse investeerders aan te trekken. In de petroleumraffinage zijn investeringen aan de gang, meer bepaald een project voor de bouw van een raffinaderij in Boechara.

Verwacht wordt dat Oezbekistan ook de gasinvoer zal stopzetten. De gasproductie is lichtjes toegenomen en de vooruitzichten zijn zeer goed. Het land voert reeds gas uit naar Kazachstan en andere buurlanden en wordt binnenkort wellicht één van de tien grootste wereldexporteurs. De elektriciteitsproductie kan de vraag niet volgen. De oorzaak daarvan is niet zozeer de slechte brandstoffenbevoorrading maar de staat waarin de installaties zich bevinden. Sommige centrales worden momenteel gerenoveerd of gemoderniseerd.

Oezbekistan bezit non-ferrometalen (koper, zink, lood, enzovoort) maar het mikt vooral op de goudwinning waarin buitenlandse investeerders zeer geïnteresseerd zijn. Oezbekistan staat zevende op de wereldranglijst en het verwacht zijn volume binnen enkele jaren te kunnen verdubbelen.

De nijverheidssector, die in 1992 28,5 % van het BBP voor zijn rekening nam, tracht zich te bevrijden van de vroegere dwang, maar bepaalde sectoren, zoals de vliegtuigfabriek van Tchakalov, kunnen niet overleven zonder integratie in het GOS.

Oezbekistan werd, zoals Kazachstan en Turkmenistan, uitgesloten uit de roebelzone en creëerde daarom zijn eigen munt, eerst in de vorm van een Somkoepon die echter zeer snel devalueerde. Op 1 juli 1994 werd dan de Som ingevoerd. Het bankstelsel wordt georganiseerd maar staat nog in de kinderschoenen.

Oezbekistan heeft slechts bij mondjesmaat privatiseringen doorgevoerd. Zij subsidiëren nog steeds de basisbehoeften als voeding, elektriciteit, transport.

In 1994 werd een zeer beknopte en weinig liberale wet op de buitenlandse investeringen uitgevaardigd. Buitenlandse investeerders houden zich voorlopig nog op de vlakte. Er werden een aantal joint ventures aangekondigd maar daarvan is nog niet veel terechtgekomen. Kredietlijnen werden geopend maar slechts weinige worden echt gebruikt. Medio 1994 beliepen de buitenlandse investeringen 1,5 tot 2 miljard US dollar. De belangrijkste is die van het Koreaanse Daewoo dat elektrische huishoudtoestellen en personenwagens produceert.

Ondanks de traagheid van de hervormingen wordt Oezbekistan als “van goede wil” beschouwd en ontving het land in januari 1995 een eerste krediet-schijf van het IMF (900 miljoen US dollar) onder het voorbehoud dat het de aangevatte hervormingen voortzet en dat de democratie bevordert wordt.

De Wereldbank is vooral actief in de landbouw, de irrigatie en de energie. Daarnaast verleent ze ook steun voor de watervoorziening en sanitaire voorzieningen ten behoeve van de bevolking die wordt getroffen door de uitdroging van het Aralmeer, als ook technische bijstand en hulp in de vorm van uitrusting voor de gezondheidssector. De Europese Bank voor Wederopbouw en Ontwikkeling (EBWO) legde vier prioritaire investeringssectoren vast : de katoen- en textielketen, de energiesector, het toerisme en de agrovoedingsnijverheid. De EBWO opende een kredietlijn van 60 miljoen US dollar voor de periode 1994-1996 voor de Nationale Bank van Oezbekistan, bestemd voor de ontplooiing van de privé-sector. Het TACIS-programma voor technische bijstand van de EU voor 1995 bevat acties in de ontwikkeling van het menselijk potentieel, steun aan de bedrijfswereld, land-

bouw en levensmiddelen en TEMPUS (ontwikkelingssteun voor het hoger onderwijs).

De buitenlandse handel is nog voor een groot deel in staatshanden, d.w.z. in handen van de inkoopcentrales van het ministerie van Buitenlandse Economische Betrekkingen. In- en uitvoer zijn onderworpen aan een systeem van licenties en quota waarover het ministerie beslist. Alle handel en meer bepaald de toegang tot de vreemde deviezen is door de staat gereguleerd.

In 1991 ging 89 % van de uitvoer naar de USSR en kwam 82 % van zijn invoer uit dit land. Deze verhouding is sterk gedaald, maar precieze cijfers zijn moeilijk vast te krijgen. Toch blijft het gewicht van Rusland en de ex-USSR vrij aanzienlijk ondanks de heroriëntering naar nieuwe partners. In 1994 zou de uitvoer in harde valuta 2,22 miljard US dollar belopen hebben en de invoer 2,48 miljard US dollar. De invoer bestaat vooral uit levensmiddelen en uitrustingsgoederen. Buiten het GOS zijn ze meestal afkomstig uit Zwitserland, China, Duitsland, Nederland en Turkije. De totale invoer werd in 1994 op 3,178 miljard US dollar geraamd, de uitvoer op 3,218 miljard US dollar.

Wat de BLEU-handel betreft, bedroeg de invoer in 1994 514,9 miljoen frank, waarvan voor 511,5 miljoen frank aan katoen, terwijl onze uitvoer slechts 299,5 miljoen frank bedroeg. Deze laatste bestond hoofdzakelijk uit levensmiddelen, producten van de chemische nijverheid en vervoermaterieel.

Maatregelen

Tot begin 1994 maakte de Oezbeekse regering geen aanstalten om hervormingen door te voeren. Ze bleef met milde hand kredieten uitdelen aan de staatsondernemingen en de kleinhandelsprijzen subsidiëren.

De structurele hervormingen krijgen maar moeizaam vat op het nog steeds zeer bureaucratisch en sovjetgeïnspireerd bestuursstelsel. De prijzen worden geleidelijk vrijgemaakt maar sommige, zoals die van energie en vervoer, worden nog altijd door de staat gecontroleerd. De katoenprijs werd slechts gedeeltelijk vrijgegeven en zou geleidelijk op de wereldprijzen afgestemd worden.

Van privatiseringen is nauwelijks sprake. Ze beperken zich tot de omvorming van de staatsondernemingen tot ondernemingen op aandelen, maar de kapitaalhouders en de manier van besturen zijn voor het overige onveranderd gebleven. De kleine

privatisering raakt niet uit de startblokken, de druk van de oligopolies is nog altijd enorm.

Het begrotingstekort blijkt sedert 1994 af te nemen.

II. SPECIFIEKE TOELICHTING BIJ DE OVEREENKOMST MET OEZBEKISTAN

1. Ontstaan van de overeenkomst

In de loop van 1996 werden de eerste afspraken gemaakt tussen het federale ministerie van Buitenlandse Zaken en de Oezbeekse overheid. De typeverdragstekst van de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie (BLEU) werd aan de Oezbeekse partner voorgelegd, waarop hij schriftelijk opmerkingen formuleerde.

Oezbekistan is voor de Vlaamse regering geen prioritaire partner waarmee het Vlaamse Gewest een dergelijke overeenkomst inzake investeringen wenst te sluiten. Dit land komt niet voor in haar lijst van prioritaire landen. Het is wel een dergelijke prioriteit voor de federale regering.

In overeenstemming met de beslissing d.d. 9 juli 1996 van de Vlaamse regering, werd het federale ministerie van Buitenlandse Zaken gemachtigd om de onderhandelingen ook namens haar te voeren. Blijkbaar was dit ook het geval voor de twee andere Gewesten.

De onderhandelingen hebben plaatsgevonden in Brussel, op 5 en 6 mei 1997. Tijdens de onderhandelingen werden nog een paar amendementen aan de beperkt aangepaste BLEU-type-tekst aangebracht. Ze werden de tweede dag succesvol afgesloten met de parafering van de voorliggende verdragstekst.

2. Advies van de Raad van State

De Raad van State, afdeling wetgeving, eerste kamer heeft op 24 februari 2000 advies (ref. L.29.880/1) uitgebracht. Er werd een formele opmerking geformuleerd i.v.m. het opschrift van de goed te keuren overeenkomst. Er werd gevolg gegeven aan die opmerking.

3. Inhoud van de overeenkomst

Standaardtekst van de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie (BLEU)

Reeds gedurende meer dan dertig jaar sluit de BLEU overeenkomsten met landen die geen lid zijn van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO), om de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen te realiseren. Daarom hebben de leden van de BLEU een tekst goedgekeurd die zij aan hun gesprekspartners voorstellen als basis van de onderhandelingen. Op 29 juni 1994 heeft de Vlaamse regering die standaardtekst aanvaard.

Die zgn. BLEU-tekst bepaalt principieel dat elke verdragspartij eender welke soort van investeringen door een natuurlijke persoon of een rechtspersoon met de nationaliteit van een andere verdragspartij op zijn grondgebied toelaat (artikelen 1 en 2 van de BLEU-tekst). Dit is de basis voor de bevordering van de investeringen. De bescherming vindt men terug in de artikelen 3 tot 6.

Artikel 3 bevat een bepaling van niet-discriminatie en van meest begunstigde natie. Het sluit wel de voorrechten van de investeerders van een derde staat uit, die verbonden zijn aan de deelneming aan een vrijhandelszone, een douane-unie, een gemeenschappelijke markt of een andere vorm van regionale economische organisatie.

Artikel 4 verbiedt elke maatregel van onteigening of nationalisatie, tenzij voor het openbaar nut, de veiligheid of het nationaal belang van de contracterende partij en dan op voorwaarde dat de maatregel wettelijk en non-discriminatoir is en begeleid wordt door een gepaste en reële schadevergoeding. Dezelfde principes gelden voor schade ingevolge geweld.

Artikel 5 regelt de overmakingen van alle betalingen inzake investeringen en lonen, waarbij de vrije transfer met een eventuele vergunning als principe geldt.

Artikel 6 voorziet een subrogatie van een partij of een openbare instelling in de rechten en de voordelen van investeerders met deze nationaliteit, indien die partij of instelling schadevergoeding heeft uitbetaald aan die investeerders op grond van een garantie voor een investering. De andere betrokken partij kan dan aan de subrogerende verzekeraar de wettelijke of de contractuele verplichtingen van de investeerder opleggen.

In artikel 8 worden de bijzondere overeenkomsten die vroeger tussen een partij en een investeerder van een andere partij werden gesloten, bevestigd. De bepalingen ervan vullen de algemene draagwijdte van deze typeovereenkomst aan. Met bijzondere overeenkomsten worden verbintenissen bedoeld die betrekking hebben op concrete investeringsprojecten.

De artikelen 9 en 11 regelen respectievelijk de procedure voor geschillen over investeringen tussen een investeerder van een partij en een andere partij en die tussen partijen inzake de interpretatie en de toepassing van deze typeovereenkomst.

Indien een minnelijke schikking onmogelijk blijkt te zijn, bepaalt artikel 9 dat door een arbitrage-rechtscollege een definitieve en bindende uitspraak over het geschil wordt gedaan. Geen enkele contracterende partij kan hierbij aanvoeren dat de investeerder vergoed wordt door een verzekering of garantie.

Artikel 11 bepaalt dat, na de mislukking van een minnelijke schikking via diplomatieke weg en via een gemengde commissie, een college van drie scheidsrechters wordt aangesteld. Elke partij duidt één scheidsrechter aan. Deze twee scheidsrechters duiden in onderling overleg een derde scheidsrechter als voorzitter van het college aan. Deze voorzitter is een onderdaan van een derde Staat. Indien de scheidsrechters niet op deze wijze kunnen worden aangesteld, kan een partij zulk verzoek richten tot de Voorzitter of Ondervoorzitter van het Internationaal Gerechtshof. De uitspraken van het college van scheidsrechters zijn definitief en bindend.

Wat de bevordering van de investeringen betreft, kunnen nog de artikelen 7 en 10 vermeld worden, die de meest gunstige regels ervoor laten gelden. Artikel 7 bepaalt dit ten opzichte van de nationale wetgeving van de partijen en van de bestaande en toekomstige internationale of andere overeenkomsten tussen de partijen. Artikel 10 voorziet de clausule van de meest begunstigde natie.

Artikel 12 stelt de investeringen die aan deze overeenkomst voorafgaan gelijk met die na de inwerkingtreding ervan. De vroegere investeringen worden eveneens beschermd.

Artikel 13 bepaalt de duur en de inwerkingtreding van deze overeenkomst. Een termijn van tien jaar geldt, die zonder voorafgaande opzegging stilzwijgend verlengd wordt. De standaardovereenkomst treedt een maand na de datum van de uitwisseling van de akten van bekrachtiging in werking.

Afwijkingen van de standaardtekst van de BLEU

De BLEU-typetekst die als basis voor de onderhandelingen gebruikt werd, is die welke door de vorige Vlaamse regering goedgekeurd werd. Daarom worden in deze memorie enkel de voornaamste bepalingen vermeld van de voorliggende overeenkomst die afwijken van de typetekst.

In artikel 1, 1°, b werd de term “vennootschappen” vervangen door “ondernemingen”. Dit is een ruimere term die minder aanleiding kan geven tot uitsluiting van bepaalde investeringen van hun internationale bevordering en bescherming.

Dit is een voor de BLEU gunstige uitbreiding van het toepassingsgebied van dit investeringsakkoord ten opzichte van de typetekst.

Artikel 3, 2° voegt een bijkomende uitzondering op de bescherming en zekerheid van de investeringen in. Naast de openbare orde, kan de staatsveiligheid volgens deze overeenkomst een reden zijn voor de opheffing of schorsing van de verdragsrechtelijke bepalingen, met dien verstande dat elke onredelijke of discriminerende maatregel uitgesloten is. Deze bepaling is ongunstig voor de buitenlandse investeringen, maar de regeling blijft dankzij het verbod op een onredelijke of ongelijke behandeling toch aanvaardbaar.

In artikel 4, 2° i.v.m. de voorbereiding van de eigendomsbepalende maatregelen wordt uitdrukkelijk verklaard dat de buitenlandse investeerders alleszins het recht hebben om die voorgenomen of getroffen maatregelen voor te leggen aan de rechtsmacht van de staat waar de investering werd gedaan. Deze bepaling is niet onmisbaar, maar ze dient toch de rechtszekerheid voor de investeerders.

Artikel 4, 3° m.b.t. de schadeloosstelling bepaalt dat ze wordt uitgekeerd in de munt van de staat waar de investering werd gedaan, zo niet in een andere omwisselbare munt. Dit betekent dat de Oezbeekse munt in aanmerking komt voor de schadevergoeding op voorwaarde dat hij convertibel is. Zulke bepaling is voor de investeerders minder gunstig dan de vervangen typebepaling die stelt dat de munt van de nationale staat van de betrokken investeerder het alternatief is voor een andere vrij verhandelbare munt. De verhandelbaarheid van de Oezbeekse munt is echter een minimale waarborg voor BLEU-investeerders.

Artikel 4, 4° wordt aangevuld met de woorden “of een andere regeling” voor het herstel van de schade die de buitenlandse investeerder lijdt ingevolge

een gewelddadige of rechtsoporschortende toestand. Hij heeft hierdoor eveneens recht op een behandeling die minstens gelijk staat met die voor investeerders van de meest begunstigde (derde) natie, ook al gaat het niet om restitutie of schadevergoeding, maar b.v. om een gelijkwaardig herstel in natura dat geen restitutie is. Ook deze nieuwe bepaling vergroot de draagwijdte van dit akkoord.

Bovendien moet de behandeling door de verdragspartij waar de investering gedaan werd minstens gelijk staan met die van haar eigen onderdanen of met die van een investeerder van een derde staat, naargelang welke behandeling de gunstigste is. De aanvullende bepaling m.b.t. de investeerders met de Oezbeekse nationaliteit kan een extra bescherming bieden voor de investeerders uit de BLEU.

Artikel 5, 2° betreft de overmakingen door werknemers van een buitenlandse investeerder, die de nationaliteit van een andere verdragspartij hebben, naar hun land van herkomst. Het is in deze zin gewijzigd dat het woord “loon” vervangen werd door “verdiensten”. Dit betekent eveneens een eventueel grotere vrijheid van internationale betalingen.

In artikel 7 dat een algemene bepaling bevat over de regels toepasbaar op buitenlandse investeringen, wordt niet verwezen naar meer gunstige overeenkomsten die later tussen de verdragspartijen zouden gesloten worden. Dit betekent dat de gedane investeringen onder de toepassing van de voorliggende overeenkomst, de interne regelgeving van de partijen of andere gelijktijdig geldende verdragen tussen de partijen zouden vallen, welke van de drie soorten normen voor de investeerders de gunstigste zijn. Dit artikel is voor hen minder gunstig dan de typebepaling die ook latere overeenkomsten tussen deze partijen die gunstiger zijn dan de andere, laat prevaleren. Het is echter aanvaardbaar, want de uitwerking van zulke latere overeenkomsten is helemaal niet zeker.

Artikel 10 bevat de algemene clause van de meest begunstigde natie, zoals de typetekst ook luidt. In deze overeenkomst wordt opnieuw verwezen naar de behandeling van de eigen nationale investeerders : als die behandeling gunstiger is dan die van de investeerder van een derde staat, dan genieten de investeerders bedoeld in de overeenkomst dezelfde. Deze bijkomende bepaling vergroot de kans voor deze investeerders op een degelijke behandeling.

Artikel 13 over de inwerkingtreding en de duur van dit investeringsakkoord bevat in zijn eerste paragraaf een wijziging van de typetekst van de BLEU : in deze paragraaf wordt gesteld dat de

overeenkomst onmiddellijk in werking treedt, zodra de akten van ratificatie worden uitgewisseld, en niet een maand nadien. Deze wijziging van de typetekst vergt geen commentaar.

Over de slotformule voor de ondertekening van de overeenkomst valt nog aan te stippen dat dit internationaal akkoord werd opgemaakt in het Nederlands, het Frans, het Oezbeeks en het Engels. Deze laatste versie van de verdragstekst is doorslaggevend in geval van geschil over de interpretatie. Daarom wordt hierbij zowel de Engelse als de Nederlandse tekst ter beoordeling voorgelegd.

De voorgestelde beslissing i.v.m. de ondertekeningmodaliteiten is in overeenstemming met het voorstel d.d. 16 februari 1995 van de Werkgroep gemengde verdragen. Dit voorstel houdt in dat de gemachtigden van de federale regering en de drie regionale regeringen zulke investeringsakkoorden in België medeondertekenen (ondertekeningformule 1). In het buitenland ondertekent één gemachtigde voor de vier regeringen, die alle boven de handtekening vermeld worden (formule 2). Het voorstel van de Werkgroep werd door de leden van de interministeriële Conferentie voor buitenlands beleid (ICBB) goedgekeurd.

*De minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Financiën, Begroting,
Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden,*

Patrick DEWAEL

*De minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Mobiliteit,
Openbare Werken en Energie,*

Steve STEVAERT

*De Vlaamse minister van Welzijn,
Gezondheid en Gelijke Kansen,*

Mieke VOGELS

*De Vlaamse minister van Cultuur, Jeugd,
Brusselse Aangelegenheden
en Ontwikkelingssamenwerking,*

Bert ANCIAUX

De Vlaamse minister van Onderwijs en Vorming,

Marleen VANDERPOORTEN

*De Vlaamse minister van Werkgelegenheid
en Toerisme,*

Renaat LANDUYT

De Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw,

Vera DUA

*De Vlaamse minister van Binnenlandse
Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport,*

Johan SAUWENS

*De Vlaamse minister van Economie,
Ruimtelijke Ordening en Media,*

Dirk VAN MECHELEN

VOORONTWERP VAN DECREET

houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de regering van Oezbekistan inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend te Tashkent op 17 april 1998

DE VLAAMSE REGERING,

Op het gezamenlijk voorstel van de leden van de Vlaamse regering ;

Na beraadslaging,

BESLUIT :

De minister-president van de Vlaamse regering en de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden is ermee belast, in naam van de Vlaamse regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Artikel 2

De overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de regering van Oezbekistan inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend te Tashkent op 17 april 1998, zal volkomen uitwerking hebben.

Brussel,

*De minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting,
Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden,*

Patrick DEWAEL

*De minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie,*

Steve STEVAERT

De Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen,

Mieke VOGELS

De Vlaamse minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden,

Bert ANCIAUX

De Vlaamse minister van Onderwijs en Vorming,

Marleen VANDERPOORTEN

De Vlaamse minister van Werkgelegenheid en Toerisme,

Renaat LANDUYT

De Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw,

Vera DUA

De Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport,

Johan SAUWENS

De Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media,

Dirk VAN MECHELEN

ONTWERP VAN DECREET

*De minister vice-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Mobiliteit,
Openbare Werken en Energie,*

DE VLAAMSE REGERING,

Steve STEVAERT

Op het gezamenlijk voorstel van de leden van de Vlaamse regering ;

Na beraadslaging ;

*De Vlaamse minister van Welzijn,
Gezondheid en Gelijke Kansen,*

Mieke VOGELS

BESLUIT :

De minister-president van de Vlaamse regering en de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden is ermee belast, in naam van de Vlaamse regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt :

*De Vlaamse minister van Cultuur, Jeugd,
Brusselse Aangelegenheden
en Ontwikkelingssamenwerking,*

Bert ANCIAUX

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

De Vlaamse minister van Onderwijs en Vorming,

Marleen VANDERPOORTEN

Artikel 2

De overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie, enerzijds, en de regering van de republiek Oezbekistan, anderzijds, inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend te Tashkent op 17 april 1998, zal volkomen uitwerking hebben.

*De Vlaamse minister van Werkgelegenheid
en Toerisme,*

Renaat LANDUYT

Brussel, 12 mei 2000.

De Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw,

Vera DUA

*De minister-president van de Vlaamse regering,
Vlaams minister van Financiën, Begroting,
Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden,*

Patrick DEWAELE

*De Vlaamse minister van Binnenlandse
Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Sport,*

Johan SAUWENS

*De Vlaamse minister van Economie,
Ruimtelijke Ordening en Media,*

Dirk VAN MECHELEN
